

DÉLMAGYARORSZÁG

SZOMBAT, 1991. SZEPT. 14., 81. ÉVF. 216. SZÁM.

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

HAVI ELŐFIZETÉSI DÍJ: 185 FT, ÁRA: 8,30 FT

Nem szállítottunk fegyvereket

A miniszterelnök a fegyverszállítások vádját nemcsak alaptalannak, hanem mindenki előtt nyilvánvaló valótlanlásnak nevezte – A felsőbb vezetésben egy feleség meglegelhette a dolgot, s innen már egyenes út vezetett a razziáig – A Magyar Nemzeti Bank tartalékai meghaladják a 2 milliárd dollárt – Városunkban a Zvezda-meccs napján vélhetően vagy tízezer jugoszláv vendégre számíthatunk

Villámlátogatás Stuttgartban

Antall József miniszterelnök Franciaországból hazatérőben tegnap délelőtt rövid időre megállt Stuttgartban, ahol munkareggelin eszmecsere folytatott Erwin Teufellel, Baden-Württemberg tartomány miniszterelnökével, annak hivatali rezidenciáján.

A baden-württembergi államminisztérium szóvivője az MTI bonni tudósítóját úgy tájékoztatta, hogy a zökkenőmentes kétoldali kapcsolatok érintésén kívül a két miniszterelnök véleményt cserélt a jugoszláviai helyzetről, valamint Magyarországról és az Európai Közösségek bontakozó kapcsolatairól.

Egyetértettek abban, hogy Jugoszlávia ügyében egyeztetett cselekvésre van szükség, Horvátország egyoldalú elismerése külön-külön egy-egy állam részéről nem lenne hasznos lépés. Magyarország és az EK között kötendő társulási szerződéssel kapcsolatban a szóvivő szavai szerint Antall József hangoztatta, hogy az Európai Közösségek országainak figyelembe kellene venniük az eltérő előfeltételeket, érzékeltetve ezzel azt, hogy az EK-nak nem együtt kellene

Antall József miniszterelnök egyhetes külföldi tárgyalásairól visszaérkezve tegnap sajtóértekezletet tartott a Ferihegyi repülőtéren. A miniszterelnök kérdésekre válaszolva a fegyverszállítások vádját nemcsak alaptalannak, hanem mindenki előtt nyilvánvaló valótlanlásnak nevezte, s emlékeztetett arra, hogy a hírt mind Magyarország, mind Jugoszlávia felelős politikusi cáfolták. Antall József szerint egyes katonai vezetőknek szükségük van ellenségre vagy politikai indokokra, amelyekre hivatkozhatnak – ám ezekkel a világot ma már nem lehet megteveszteni. A miniszterelnök hangsúlyozta, hogy a magyar kormány „ebben a kérdésben mérte meg a szükséges diplomáciai lépéseket”. Szavai szerint a világ vezető politikusi világosan látják, hogy Jugoszláviában a demokrácia és a diktatúra kérdéséről van szó. Ismételtlen aláhúzza: a helsinki egyezmény aláírójaként Magyarország nem törekszik a jelenlegi határok megváltoztatására. Más kérdésre áttérve a miniszterelnök cáfolta, hogy a magyar politika látványos kudarcáról lenne szó, akár a Tokióban nem megkötött beruházásvédelmi megállapodás, akár az Európai Közösségekkel a társulásról folytatott tárgyalások esetében. A szerb szocialista párt vajdasági szervezete tegnap élesen elítélte „a Magyarországról Jugoszláviába irányuló fegyverszállítást”, és a magyar hatóságok „megengedhetetlen toleranciáját”. A szerb kormány párt úgy ítélte meg, hogy Magyarország ezzel „durván beavatkozott a jugoszláv belügyekbe”. Veljko Kadijevic jugoszláv nemzetvédelmi miniszter pénteken cáfolta Stipe Mesic elnöknek azt a kijelentését, mely szerint az elnök megtiltotta neki a Magyarországról történő állítólagos fegyverszállításról szóló közlemény kiadását. A miniszter, saját bevallása szerint az utóbbi napokban semmilyen kapcsolatban sem állt a jugoszláv elnökkel, és így nem tárgyalt vele a magyar–horvát fegyverszállításról sem. Kadijevic egyébként kijelentette, hogy az akcióról „meggyőző bizonyítékok vannak”.

kezelnie a magyar, a csehszlovák és lengyel társulási kérelmet.

Teufel miniszterelnök ígéretet tett arra, hogy a lehetőségeken belül – főleg a tartományok képviselőit, a Bundesraton (Szövetségi Tanács) keresztül – támogatja a magyar igényeket.

A szóvivő tájékoztatás szerint a munkareggelin magyar részről jelen volt Horváth Balázs, tárca nélküli

miniszter, valamint Manherz Károly és Katona Tamás államtitkárok, akik a magyar gazdasági és kulturális napok alkalmából tartózkodnak Stuttgartban. (MTI)

Szerb hadisikerek

A Horvátországban kibontakozott súlyos összecsapásokban, a DPA német hírgyűnökség szerint, a szerb

felkelők és az őket támogató jugoszláv hadsereg egységei kerekednek felül. Legújabb jelentések arról számolnak be, hogy a szerb erők Dél-Dalmácia egész térségét elvágták Horvátországtól, meghódították a Boszniával határos Kostajnica városát és megszállták a partmenti dalmát város, Zadar mögötti területeket.

A Zágrábtól 75 kilométerrel délnyugatra fekvő Kostajnicában, a

Tanjug hivatalos jugoszláv hírgyűnökség szerint, a horvát milicisták csütörtök este adták meg magukat a szerb felkelőknek. A város védő 370 horvát milicista és rendőr „megadásának formáságai” befejeződtek – jelentette a Tanjug. A horvát rádió a Tanjug közlését még nem erősítette meg. A DPA német hírgyűnökség szerint Kostajnica stratégiai fontosságú település a Zágráb irányába való előretörés szempontjából. A horvát rádió csütörtökön késő este bejelentette, hogy a dalmát tengerpart és Zágráb között lévő Petrinyában súlyos harcok robbantak ki.

Szerb felkelők és a jugoszláv hadsereg egységei csütörtök este megszállták a tengerparti Zadar mögött elterülő térséget. A Tanjug közlése szerint a szerb felkelők a déli arcvonal teljes szélességében visszaszorítják a horvát milicistákat. Mint horvát források jelentették, Zadar „a védelemre készül”.

Szlavóniában csütörtök este is folytatódott az elkeseredett összecsapások. A HINA horvát hírgyűnökség „kemény harcokat” jelentett a Belgrádtól 130 kilométerrel északnyugatra lévő Vukovarból és Vinkovciból.

TARTALOM

Interjú
Balogh Lászlóval.....2
Masszőzök és furkósbotok.....3
Teleki Pál emlékezete.....4
A mormonok.....5
Természetes fogamzásgátlás.....6
„Ha majd anya leszel”...7
Régi-új fiú.....8
A „magos” hagyma.....9
Játék.....14

Azzá kell lenni

Hol a pillanatba kapaszkodik az ember, hol egy mondatba. De nem, ez a „kapaszkodik”, ez nem jó ige itt. Talán fordítva van: hol a pillanat adta lét (és nem élet, nem hangulat, nem tartalom), igenis, a pillanatba, mint keretbe foglalt lét a háttér-vonulásával, a csöndes alattomoságával, ahogy el akar surranni ígéretesen és semlegesén, az villantja föl magát; vagy egy mondat. Nem is mondat, valami mondatyszerű, szavak hosszabb-rövidebb sora, egy szó-szavlag, egy kifejezés, amely homályból előkilygázó szavakból áll, hirtelen megjelenik, alulról közeledik felfelé, meg akar lögni ez is, fönt el akar tűnni, talán hagyjuk is elsüvíteni a plafon felé, de ami kilüktet belőle, az a kidomborodó töltés, ez a magát újnak és forrónak mutató szellemi hő, kész, érvényes lelki tünemény, az megmarad.

Most már akár hátra is dülhetsz. Eldobhatod magad a kereveten. Lábakat föl a nagypárnára, karokat a fej alá, s jöhét a semmi, ez az üvegdoboz formájú keverődés, érlelő tér, különös asztal. Na, igen, a pontosan meghatározott napi föladatak azért elkövetkeznek: a háztól a kisépületbe vezető gázcsövet ma be kell burkolni, az eső s szélszággatta külső nejlomborítást kicseréljük, alá kell támasztani a hullámtetőt, körülcementezzük a derékban megcsavarodó gerendát, be kell festeni a kerítés bádogleceit, s meg kell nyírni a fenyőket, hisz fuldokolnak a levegőtlenléstől. Azért ez mára sok. Mondjuk, csak a felét. Igaz, hogy amit elodáztunk, nem szűnik meg, viszont csikar.

Míg készíti az ember a gipszet s kenő sietve a hurkapaplannal megvastagított gázcsőre, az a lét-darab, amely az előbb megjött, erőszakos gyorsasággal körülveszi és megtölti őt. Kint is ez van, bent is ez van. Benne csattan és simogat a spahli, a gipszkenő kanál. Most abba kell hagyni egy kicsit, le- és hátranézünk az udvarba: ez az egész mai délután az az lett. Benne vannak a növények, a színiük, a jelentésük. Mikor lekászálódunk a nyikorgó létráról, s egy újabb adag gipszet csurgatunk a vízbe, érezzük annak belső testmelegét is. Az ember az is, ami nem. És ami nem, az a világ. Helyükön vannak a szervek: a máj, a szív, a hastáj. Jól mozog a kar, okosan lép a láb. A költészet közérzet. Fegyver. A valóság álombarát.

Az ember este lefürdik, szemét megjárta a magakészítette íróasztal fehérre lakkozott lapján. Rajta fekszik a fekete bőrrel fűdött kockás füzet, mellette a sárga golyóstoll. A nyugalom csak akkor igazi, ha pattanásig feszül.

Nyilatkozik Dobozy Levente

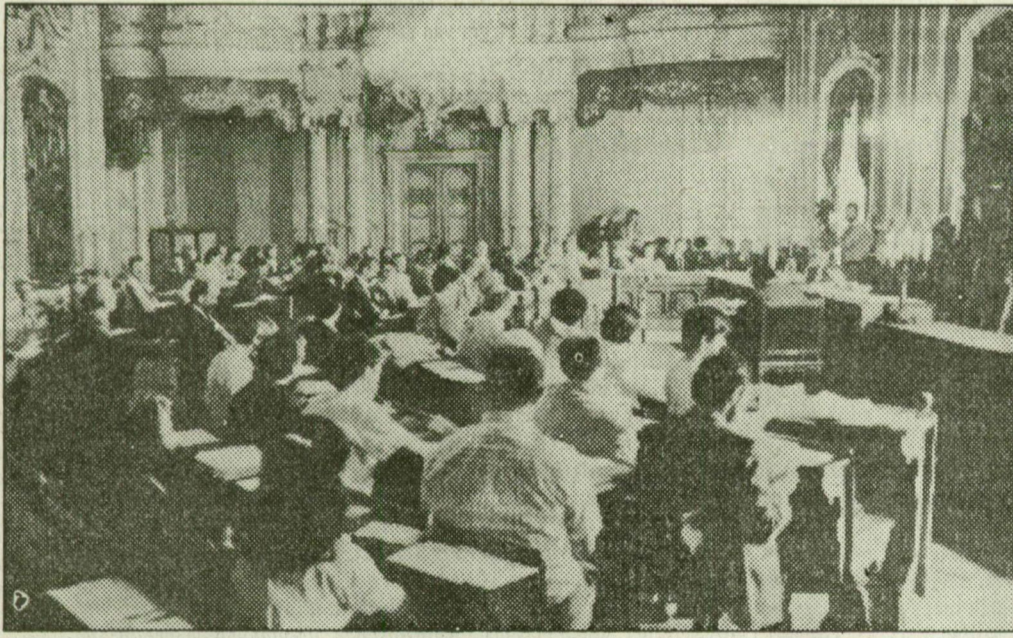
„Nem politikai, hanem erkölcsi indítékaim voltak”

– Ügyvéd úr, vannak bizonyítékai?
– Természetesen vannak. Nem hiszem azonban, hogy jó volna, ha most név szerint, iratokkal igazolva kiteretnének régi ügyeket. Ez valóban sértene az érintettek személyiségi jogait, tekintve, hogy felelősségük büntetőjogi értelemben elévült, ezért joghátrányt nem szenvedhetnek. Amit mondtam, szerintem nem személyiségi jogokat sértő megállapítás volt. Szerintem az egy értékítélet, és egy erkölcsi konzekvenciák levonására készített megállapítás. Kétségtelenül azt a kategóriát használtam, hogy „bírósg előtt állt”. De értelemszerűen nem egy házassági perre vagy közlekedési vétségre gondolok, hanem arra, aki etikai okból kifogásolható szituációba került.

– Ha jól értem, megállapítását fenntartja, de nem kívánja nyilvánosságra hozni a bizonyítékokat.

– Pontosan, de megjegyzem, nem mint ügyvéd szereztem ezekről tudomást. Én nem fogok neveket és bizonyítékokat szolgáltatni, de ez nem is az én feladatom. Vonja le mindenki a következtetést, aki úgy érzi, hogy ez szükséges. Nézzé, ezekről a dolgokról több újságíró és önkormányzati képviselő tudott. Amikor az ügy napirendre került, ők a saját bizonyítékaik alapján nyilatkoztak meg. Az tehát amit mondtam, senkit nem lepett meg.

– Igen ám, de mivel bizonyítékokat eddig még senki nem mutatott, felmerül annak a gyanúja, hogy politikai okok vagy célzat vezérelte.

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Nagy vihart kavart egy nyilatkozat. Dr. Dobozy Levente ügyvéd a Szegedi Extra című hetilapban azt állította, hogy „legalább féltucat olyan képviselő ül az önkormányzat irányító testületében, aki korábban bíróság előtt állt...köztörvényes cselekményekért.” Lapunk csütörtöki számában közöltük az ügyvéd úr levelét, melyben kijelentette: nem vezérelte olyan szándék, hogy az egész testület jóhírének és tekintélyének ártson. „Kijelentem, hogy ilyen cél nem vezérelt, és ezért a képviselőtestület elmozdítását kérem, amennyiben személyiségi jogait megsértettem.” Az eset után Dobozy Levente elsőként a Délmagyarországnak nyilatkozott.

– Erről szó nincs. Semmiféle mögöttes politikai szándékom nincs, senki nem bérelt fel, senki nem biztatott, senkit nem akarok előnyös

vagy hátrányos helyzetbe juttatni, nem célom a város politikai erőviszonyainak megváltoztatása. Szerintem inkább arról van szó, hogy

most rajtam keresztül akarja verni a port az egyik csoport a másikon. – Ha oly sokan tudtak a dolgról, miért nem mondta ki ezt senki nyilvánosan?

– Ezt nem tudom. De én előtte is sok embertől hallottam ugyanazt, amit később elmondtam. A sajtó egy része – s itt nem a Délmagyarországot értem – kicsit fel is fújta az ügyet. Érdekes módon az interjúm augusztus 29-én jelent meg, és csak több mint egy héttel később kezdtek el róla cikkezni. Addig miért nem szóltak róla? Úgy tűnik, az én nyilatkozatomat mindkét csoportosulás a saját céljaira akarja fölhasználni. Ilyenformán el is vész a dolgoknak az az etikai tartalma, amiről én beszéltem.

– Ez Önt meglepte?
– Igen, és itt tévedtem. Nem gondoltam, hogy amit mondtam, annak ekkora visszhangja lesz. Úgy érzem, hogy én itt egy politikai csatározás eszközüvé váltam.

– Voltak olyanok, akik a dolgot a polgármester elleni támadásra használták föl, és ügyiratszámot is emlegettek.

– Erről az ügyről pontosan tudok, hiszen Lippai Pállal kollégák voltunk. Néhány éve volt egy pere, amiben a kecskeméti bíróság bűncselekmény hiányában jogerősen felmentette.

– Hogyan lehet megoldani a kialakult kényes helyzetet?
– Ezt én nem tudom, ezt a testületnek magának kell eldöntenie.

MÁROK TAMÁS

VASADI PÉTER